

Vi gör det här tillsammans

Annie var rädd för att börja i Unga kvinnor.

Det här hände i USA.

Annie gnuggade tyget i klänningen mellan fingrarna. Hon försökte att lyssna på talarna. Men hon hade en nervös, fladdrig känsla i magen.

I dag skulle Annie börja i Unga kvinnor. Hon skulle gå till lektionen direkt efter sakramentsmötets slut. Alla sa till Annie att hon borde vara glad, men i stället var hon rädd.

Hon tittade på sin storasyster Tami. Tami hade varit i Unga kvinnor i tre år och hon älskade det. Hon sa alltid till Annie hur härligt det var. "Du kommer att få så många vänner", sa Tami. "Det är annorlunda än Primär. Det är nästan som om du är vuxen."

Men Annie var inte som sin syster. Tami tyckte om att träffa nya människor och det var lätt för henne att få vänner. Annie var tyst, och läste eller ritade hellre än att prata med andra.

Annie hade också acne, och hon kände sig blyg för hur hon såg ut. Hon använde en speciell kräm som hjälpte henne. Men de röda små knölna på huden försvann helt enkelt inte.

Efter sakramentsmötet drog Annie fötterna efter sig i korridoren. "Jag kan inte gå till Unga kvinnor i dag", sa hon till mamma och Tami.

Mamma såg orolig ut. "Jag trodde att du såg fram

emot att få gå i Unga kvinnor. Vad hände?"

"Jag känner ingen av de äldre flickorna." Annie rörde vid sitt ansikte. "Och de kommer förmodligen att skratta när de ser mig."

Mamma gav Annie en kram. "Kom ihåg att Tami också kommer att vara där."

"Jag är inte som Tami", sa Annie. Hon tittade på sin syster. "Du är bra på att prata med andra."

"Jag vet att det är svårt att gå till en ny klass", sa Tami. "Men vi gör det här tillsammans. Jag var också rädd när jag började i Unga kvinnor."

Annie stirrade på Tami med vida ögon. Tami verkade alltid så modig! Hon hade till och med provspelat för en skolmusikal och fått huvudrollen. Annie gjorde inte såna saker. Hon försökte bara att inte bli uppmärksam.

"Men du är aldrig rädd", sa Annie.

Tami log. "Det är klart att jag blir rädd! Jag var rädd när jag provspelade för musikalen. Vet du vad jag gjorde?"

Annie skakade på huvudet.

"Jag bad och gjorde mitt bästa. Och jag hjälpte andra barn också. Det verkade som om många av dem var rädda precis som jag. När jag hjälpte

andra att vara modiga hjälpte det *mig* att vara modig."

Annie tänkte på det. Kunde hon göra det som Tami gjorde och hjälpa andra flickor i klassen att inte vara rädda?

"Tror du att du kan gå till Unga kvinnor i dag?" frågade mamma.

Annie tog ett djupt andetag. Sedan nickade hon. Hon kunde göra det.

Annie och Tami gick till Unga kvinnors klassrum. Annie tittade på de andra flickorna. Några av dem såg nervösa ut, precis som hon. Julie snurrade ett hårstrå runt fingret medan Erica tuggade på naglarna.

Annie tänkte på hur hon kunde hjälpa dem. Hon gick bort för att sätta sig bredvid Julie. "Är du också nervös?" viskade Annie. "Det kommer att ordna sig." Julie log och Annie log tillbaka. Annie kände sig mindre rädd nu. Kanske skulle det bli jättebra i Unga kvinnor. ●